

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.099/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Rab Ferenc (cím) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (cím) I. rendű és II.rendű felperes neve (cím) II. rendű felpereseknek - Urbánné Dr. Csató Julianna (cím) ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (cím) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (cím) II. rendű és a személyesen eljáró III.rendű alperes neve (címe) III. rendű alperesek ellen öröklési igény iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 8.P.20.230/2012/11. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 13. sorszám alatt előterjesztett és 15. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja, mellőzi az I. rendű alperes viszontkeresetét részben elutasító ítéleti rendelkezést és az I. rendű alperes által az államnak megtérítendő illeték összegét 620 400 (Hatszázhuszezer-négyszáz) forintra, a felpereseknek együttesen megfizetendő perköltség összegét 185 055 (Egyszáznyolcvanötezer-ötvenöt) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek együttesen 15 nap alatt 10 000 (Tízezer) forint fellebbezési költséget, és külön felhívásra az államnak 64 436 (Hatvannégyezer-négyszázharminchat) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A **D., R.** utca 33. szám alatti ingatlanban három, az utcafronti 107 m², a hátsó udvari 28 m² és az udvari 68 m² alapterületű lakás van.

Sz. G., a felperesek édesapja és gyermektelen testvére, **Sz. L.** az 1962. november 23-án kelt adásvételi szerződéssel a két udvari lakást megtestesítő ½ tulajdoni hányadot megvásárolta. A 60 000 forint vételárból az egy összegben esedékes 25 000 forintot szülei, **Sz. J.** és **Sz. Jné** - a felperesek nagyszülei - biztosították. A fennmaradó vételárrészt havi 1 500 forint részletekben **Sz. G.** és felesége a **Sz. G.** szülei által nyújtott összegből teljesítették.

Az 1978. május 31-i alapító okirattal a közös tulajdonú ingatlan társasházzá alakult, a **Sz. G.** és **L.** $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét megtestesítő két lakrész társasházi lakásként a d.-i **..22/2** számú tulajdoni lapon önálló ingatlanként került felvételre, az egyszobás 28 m² területű lakás **..04/A/2** helyrajzi szám alatt fszt. 2., a kétszobás 68 m² területű lakás **..04/A/3** helyrajzi szám alatt fszt. 3. ajtószám alatt. **Sz. G.** és **L.** mindkét ingatlanban tulajdonostársak maradtak $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban.

A felperesek édesapja, **Sz. G.** 1990. október 1-jén elhunyt, hagyatékeként a két lakásingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét a közjegyző törvényes öröklés jogcímén $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányban gyermekeinek, a felpereseknek adta át a túlélő házastárs, III.rendű alperes neve III. rendű alperes özvegyi haszonélvezeti jogával terhelten.

A felperesek **Sz. L.**-val 2002. szeptember 17-én öröklési szerződést kötöttek a **..04/A/3** helyrajzi számú lakásingatlan $\frac{1}{2}$ illetőségére. A D.-i Körzeti Földhivatal a felperesek bejegyzés iránti kérelmét bejegyzési engedély hiányában elutasította. A gyermektelen **Sz. L.** 2005. szeptember 24-én, házastársa 2006. április 26-án hunyt el. **Sz. L.** hagyatékeként a két lakásingatlan $\frac{2}{4}$ tulajdoni hányadát a közjegyző - a túlélő házastársa közbenső, öröklés címén történt szerzését követően - törvényes öröklés jogcímén **Sz. Lné** testvérének, az I. rendű alperesnek adta át.

A **D., R.** utca 33. fszt. 2. szám alatti, 28 m² alapterületű **..04/A/2** helyrajzi számú társasházi lakásingatlan öröklés jogcímén $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányban a felperesek, $\frac{2}{4}$ arányban az I. rendű alperes közös tulajdonában áll. Az ingatlant a II. rendű alperes javára elidegenítési és terhelési tilalommal biztosított jelzálogjog terheli. A **D., R.** utca 33. fszt. 3. szám alatti, 68 m² alapterületű **..04/A/3** helyrajzi számú társasházi lakásingatlan öröklés jogcímén $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányban a felperesek, $\frac{2}{4}$ arányban az I. rendű alperes közös tulajdonában áll. A felperesek tulajdoni illetőségét édesanyjuk, III.rendű alperes neve III. rendű alperes özvegyi joga terheli.

Az elsőfokú bíróság 8.P.20.772/2008/13. sorszámu - a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.314/2009/4. sorszámu részítéletével helybenhagyott - részítéletében az öröklési szerződés érvényessége, másodlagosan írásbeli magánvégrendelet létrejötte megállapítása iránti keresetet elutasította. A felperesek a közös tulajdon megszüntetése, és a beruházásaik megtérítése iránti, részítélettel el nem bíralt keresetüktől elálltak, az elsőfokú bíróság a 8.P.20.772/2008/22-II. sorszámu végzésével a pert ebben a keretben megszüntette.

A felperesek a részítéletet követően előterjesztett keresetükben annak a megállapítását kérték, hogy a **D., R.** utca 33. fszt. 2. és 3. szám alatti ingatlanban az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét egymás között egyenlő arányban ági öröklés címén megszerezték. Kérték az alperesek kötelezését tulajdonjuk bejegyzésének a tűrésére.

Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, és viszontkeresetet terjesztett elő a közös tulajdon megszüntetése iránt.

A II. és a III. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság 8.P.20.772/2008/66. sorszámú ítéletében a keresetnek részben helyt adott, és a közös tulajdont megszüntette. A keresetet és a viszontkeresetet ezt meghaladóan elutasította.

Az I. rendű alperes fellebbezése folytán a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.789/2011/3. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A feljegyzett fellebbezési illetéket 191 400 forintban, az I. rendű alperes a fellebbezési eljárási költségét 10 000 forintban állapította meg.

A megismételt eljárásban az I. rendű alperes a közös tulajdon megszüntetése iránti viszontkeresetétől elállt, e keretben az elsőfokú bíróság a pert a 8.P.20.230/2012/3. sorszámú végzésével megszüntette.

Az I. rendű alperes a módosított ellenkérelmében a kereseti kérelmet nem ellenezte, kérte megállapítani, hogy a felperesek vagyonszerzése az örökhagyó halálával történt. Viszontkeresetet terjesztett elő hagyatéki hitelezői igény címén, a felpereseket 386 234 forint és 2006. április 27-től számított kamata, a perben korábban felmerült 150 625 forint és további perköltsége megfizetésére kérte kötelezni.

A felperesek az örökségük erejéig a hagyatéki hitelezői igényt elismerték.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a **D., R.** utca 33. fszt. 2. szám alatti, **..04/A/2** helyrajzi számú, és a fszt. 3. szám alatti **..04/A/3** helyrajzi számú társasházi lakás I. rendű alperes nevén nyilvántartott 2/4-2/4 tulajdoni illetősége egymás közt egyenlő arányban ági öröklés jogcímén 2005. szeptember 24. napjától a felperesek tulajdona. Felhívta a D.-i Körzeti Földhivatalt a felperesek tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére és az I. rendű alperes tulajdonjogának a törlésére. A II. és a III. rendű alperest ennek tűrésére kötelezte.

A felpereseket személyenként kötelezte hagyatéki hitelezői igény címén az I. rendű alperesnek 193 117 forint és 2006. április 27-től esedékes késedelmi kamata megfizetésére azzal, hogy a felperesek ezen összeg megfizetéséért a tulajdonukba kerülő tulajdoni hányadok értéke erejéig felelnek. Az I. rendű alperes viszontkeresetét ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek együttesen 274 400 forint perköltséget, az államnak térítsen meg 191 400 forint fellebbezési, 510 000 forint kereseti és 15 000 forint viszontkereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a Ptk. 611. §-ának (1)-(3), 116. §-ának (1) bekezdése, és a PK. 81. számú állásfoglalás felhívásával megállapította, hogy a felperesek

a perbeli ingatlanok I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott tulajdoni illetőségeit ági öröklés jogcímén **Sz. L.** halála időpontjában ipso iure megszerezték.

A viszontkeresetet a felperesek által is elismert mértékben találta alaposnak a Ptk. 677. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 216. §-a alapján.

Indokolása szerint az I. rendű alperes a perköltség körébe eső kiadásait is a viszontkeresetén belül igényelte, azt elutasította és a perköltség számításánál vette figyelembe.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest a perköltség viselésére a Pp. 78. §-ának (1), és a 80. §-ának (2) bekezdése együttes alkalmazásával kötelezte. A teljes mértékben pernyertes felperesek képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján számított munkadíjból levonta a felperesek azon eljárása miatt felmerült I. rendű alperesi költségeket - levelezési, utazási költség és szakértői díj - amelyek nem merültek volna fel abban az esetben, ha a felperesek az ági öröklésre alapított igényük előterjesztésével nem késlekednek. Kötelezte az I. rendű alperest az ítéletábra által megállapított fellebbezési eljárási illeték és a felperesek részére engedélyezett személyes költségmentesség folytán le nem rótt kereseti-, valamint viszontkereseti illeték megfelelő részének megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes nyújtott be fellebbezést. Elsődlegesen az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását, viszontkeresetének teljes egészében történő helyt adást és perköltségben való marasztalásának a mellőzését kérte arra hivatkozással, hogy a perre okot nem adott. Arra az esetre, ha a bizonyítás kiegészítése szükséges, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Indokai szerint a viszontkeresete teljes egészében eredményre vezetett, mert az elsőfokú bíróság a felpereseket a szerint kötelezte 386 234 forint hagyatéki teher és kamatai megfizetésére. A viszontkeresetből tévesen vont le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy viszontkereseti kérelme kiterjedt a perben korábban felmerült költségei iránti igényre is. E költségeket az elsőfokú bíróság 150 625 forint összegben meg is ítélte, és azt beszámította a felperesek javára megállapított perköltségbe. Álláspontja szerint ezt helytelenül tette annyiban, hogy azt külön kellett volna megállapítani. Mivel a viszontkeresete teljes egészében sikeres volt, a felpereseket erre tekintettel marasztalni kérte a viszontkereset perköltségében. A viszontkereset eredményessége folytán tévesen kötelezte az elsőfokú bíróság 15 000 forint viszontkereseti illeték megfizetésére. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletéből csak áttételesen lehet arra következtetni, hogy a pertárgy értékét 8 500 000 forintban állapította meg. A pertárgyérték 4 000 000 forintban történő megállapítását kérte a felperesek által 2007. március 1-jén benyújtott keresetlevélben megjelöltekre hivatkozással. Emiatt kifogásolta a felperesek javára megállapított 425 025 forint perköltséget is, elsődlegesen annak az elengedését, másodlagosan 10 000 forintra történő leszállítását kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött az ítéletábra Pf.II.20.314/2004/4. számú részítéletében megállapított 50 000 forint fellebbezési eljárási költségéről. Támadta a 191 400 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezését is. Indokai szerint a Pp. 78. §-ának (5) bekezdése alapján a felet olyan költség viselésére, amely a bíróság érdekkörében felmerült okból keletkezett, nem lehet kötelezni. A fellebbezési illeték ez okból keletkezett, mert a fellebbezése folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak a megsértése miatt helyezte hatályon kívül. Vitatta a kereseti illeték

510 000 forint összegét is a 4 000 000 forint pertárgyértékre hivatkozással. Kérte ebben a marasztalásának a mellőzését arra hivatkozással, hogy a perre okot nem adott, csak annak tűrésére volt köteles, hogy tulajdonjogát az ingatlanon töröljék. További indokai szerint a felpereseknek felróható, hogy ági vagyon iránti igényüket nem a hagyatéki eljárásban érvényesítették, ennek következményeit viselniük kell.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az első fokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek a helybenhagyását kérték.

A fellebbezés részben alapos.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott, perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseinek a kellő részletességű indokolása hiányában az ítéletábra a perben a felek által előlegezett költségeket, a pernyertességük-pervesztességük arányát és erre figyelemmel perköltségviselésük mértékét a következők szerint megállapította. Ennek során figyelemmel volt arra, hogy a felpereseknek a Debreceni Városi Bíróság 52.P.21.459/2007/3. sorszámú végzésében személyes költségmentességet, az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes részére 8.P.20.772/2008/28. sorszámú végzésében illetékfeljegyzési jogot engedett. Mindkét fél jogi képviselővel járt el, általános forgalmi adó fizetési kötelezettségről az I. rendű alperes képviselőjét ellátó ügyvéd nyilatkozott. A perben mind a felperesek, mind az I. rendű alperes több igényt érvényesített, ezért az Itv. 40. §-ának (1) bekezdése alapján a polgári eljárás illetékének alapjául szolgáló eljárás tárgya értéke az előterjesztett igények együttes értéke.

A felperesek az eredeti - az öröklési szerződés érvényességére, másodlagosan írásbeli magánvégrendeletnek való megfelelésére hivatkozással az I. rendű alperes tulajdoni illetőségére tulajdonjoguk bejegyzése iránti - keresetük pertárgyértékét 4 000 000 forintban határozták meg. E kereseti kérelem jogerős elbírálásáig a perben nem merült fel olyan adat, amely a Pp. 26. §-a alapján indokoltá tette volna a bíróság részéről a pertárgyérték ettől eltérő megállapítását. E kereset tárgyában a per az eljárás 2009. május 20-án, az ítéletábra Pf.II.20.314/2009/4. sorszámú részítéletével jogerősen befejeződött. A kereseti illetéket a pervesztes felperesek személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. Viselik azonban a felperesek a Pp. 78. §-ának (1) és a 86. §-ának (3) bekezdése alapján az I. rendű alperes jogi képviselőjével felmerült perköltségét, amelyet az ítéletábra a fellebbezési eljárásban 50 000 forintban állapított meg. Itt számolható el az I. rendű alperes javára a 2009. május 20-ig felmerült, a fellebbezésében is hivatkozott 150 625 forint perköltségből 7 745 forint postaköltség és 30 000 forint útiköltség. Ugyancsak megilleti az I. rendű alperest a jogi képviselőjével kapcsolatban az elsőfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj is. Ezt az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése a) pontja alapján, a (6) bekezdés szerint mérsékelt összegben, 27 000 forint általános forgalmi adót tartalmazó 127 000 forintban határozta meg. A mérséklésnél elsődlegesen az eljárás időtartama által indokolt és ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységet mérlegelte. Az I. rendű alperest illető perköltség így 214 745 forint.

A felperesek elállása folytán a részítélettel el nem bíralt kereseti kérelmük tárgyában az elsőfokú bíróság 8.P.20.722/2008/22-II. sorszámú végzésében a pert megszüntette. Az ítéletábra a végzést annyiban megváltoztatta, hogy a felperesek által az I. rendű alperes részére fizetendő perköltség összegét Pf.II.20.119/2010/2. sorszámú végzésében 20 000 forintra leszállította. A végzés végrehajtható. E kereseti kérelemmel összefüggésben felmerült illetéket az állam viseli.

A jogerős részítéletet követően a felperesek a perben új keresetet terjesztettek elő, az I. rendű alperes tulajdoni illetőségére a tulajdonjoguk bejegyzését ági öröklés címen kérték. E keresetről az elsőfokú bíróság által 8.P.20.772/2008/66. sorszám alatt hozott ítéletet az ítéletábra Pf.II.20.789/2011/3. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte, a feljegyzett fellebbezési illetéket 191 400 forintban, az I. rendű alperes fellebbezési költségét 10 000 forintban határozta meg. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság 8.P.20.230/2012/11. számú ítéletében a keresetnek helyt adott, e rendelkezést az I. rendű alperes fellebbezése nem érintette, így az jogerőre emelkedett. E kereseti kérelem tekintetében az I. rendű alperes teljes egészében peresztes lett, így peresztesége folytán az ítéletábra hatályon kívül helyező végzésében javára megállapított fellebbezési költséget maga köteles viselni és megfizetni tartozik a 191 400 forint fellebbezési illetéket is. A pernek ebben a szakaszában már rendelkezésre állt **Kné Sz. M.** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleménye, amely szerint az I. rendű alperes tulajdoni illetőségének az értéke 5 500 000 forint. Az ítéletábra a Pp. 26. §-a alapján a pertárgy értékét ezzel egyezően határozta meg. Az I. rendű alperes peresztesége folytán köteles az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján 6 % mértékű, 330 000 forint kereseti illeték megfizetésére is. E pertárgyérték alapulvételével viseli a pernyertes felperesek jogi képviselőjével összefüggésben felmerült perköltségét. Azt az ítéletábra 412 500 forintban határozta meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés alapján.

A fellebbezési érvek ellenében az ítéletábra rámutat arra, hogy a peresztes I. rendű alperes költségviselését nem érinti az a körülmény, hogy az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése eljárási okból történt. Az így felmerült költség nem vonható a Pp. 78. §-a (5) bekezdése hatálya alá, az nem tekinthető a bíróság érdekkörében bekövetkezett okból felmerült perköltségnek. Mindazonáltal a hatályon kívül helyezés okai az I. rendű alperes rendelkező perceseletei voltak, az eljárásjogilag hibás viszontkeresete és használati díj iránti igénye érvényesítésének a módja. A perre okot is adott, az ági öröklési igény érvényesítése I. rendű alperes, mint egyedüli törvényes örökös részvételével lezajlott hagyatéki eljárásban részt nem vett felperesek részéről csak a perben történhetett. Az I. rendű alperes az felperesek öröklési igényét csak a megismételt eljárásban ismerte el. Az felperesek ági öröklési igénye tulajdoni igény, az csak a tulajdonos I. rendű alperessel szemben volt érvényesíthető. A fellebbezés további érvei ellenében mutat rá arra az ítéletábra, hogy a kötelezés vagy marasztalás az adóst valamilyen kötelezettség teljesítésére, szolgáltatás nyújtására, tevékenység, magatartás tanúsítására, megtételére, túrására kötelezi. A cselekmény-végrehajtást tartalmazó döntések között meg kell különböztetni egymástól a túrásra (passzivitásra) és aktivitásra (valaminek a megtevésére irányuló) kötelező határozatot. A tulajdonjog felperesek javára történő bejegyzése és az I. rendű alperes tulajdonjogának a törlése iránti kereset marasztalási kereset. Annak alapján

a bíróság negatív tartalmú marasztalási határozatot hoz, az alperest a változás ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének a tűrésére kötelezi. Az ítéleti rendelkezés sajátos tartalma nem érinti a pervesztes I. rendű alperes Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapuló perköltség viselését.

Az I. rendű alperes 2009. november 4-én terjesztett elő viszontkeresetet a közös tulajdon megszüntetése iránt a felperesek e tárgyú keresete tekintetében a per megszüntetését követően. A pertárgyértéket 8 000 000 forintban jelölte meg, majd 8 500 000 forint pertárgyérték alapulvételével 510 000 forint viszontkereseti illetéket rótt le, amit az illetékfeljegyzési jogára tekintettel visszaigényelt. Az illetékfeljegyzési jog az I. rendű alperest az Itv. 59. §-ának (1) bekezdése alapján csak a viszontkereseti illeték előzetes megfizetése alól mentesítette. Elállása folytán az elsőfokú bíróság 8.P.20.230/2012/3. sorszámú végzésében a pert megszüntette, a felperes javára igény hiányában az I. rendű alperes perköltségben marasztalását mellőzte. A meg nem fizetett viszontkereseti illetékről azonban nem rendelkezett, arról az eljárást befejező ítéletében határozhatott. A fent kifejtettek szerint az ítéletábra által megállapított 5 500 000 forint pertárgyérték alapulvételével a viszontkereseti illeték ennek 6 %-a, 330 000 forint. Az I. rendű alperes elállása folytán a per folytatólagos tárgyaláson történt megszüntetésére figyelemmel az Itv. 58. §-ának (2) bekezdése szerint a megfizetendő illeték ennek 30 %-a, 99 000 forint. Ezt az I. rendű alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (4) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Az I. rendű alperes a 97 200 forint szakértői díjat e viszontkereset kapcsán előlegezte, az elállása folytán e költségében a felperesek nem marasztalhatók.

Az ítéletábra az I. rendű alperes javára posta- és útiköltség címén 2009. május 20-ig felmerültet meghaladóan további költség elszámolására lehetőséget nem látott. Az I. rendű alperes nem jelölte meg, hogy ez a költsége melyik igényérvényesítéshez kapcsolódik. Ezen túl az elállásával végződött viszontkeresete kapcsán költséget nem érvényesíthet, míg a felperesek ági öröklés címen történt eredményes perlése az I. rendű alperes sikeres hagyatéki hitelezői igény érvényesítéséhez képest a felperesek közel teljes pernyertességét eredményezte.

Az I. rendű alperes a 386 234 forint hagyatéki teher megfizetésére 2012. augusztus 8-án előterjesztett viszontkereseti kérelmének a teljesítését a felperesek elismerték. Ennek kapcsán a meg nem fizetett kereseti illeték 23 174 forint, amelyet a pervesztes felperesek marasztalhatósága hiányában az állam visel. Tartoznak azonban megfizetni ezzel összefüggésben az I. rendű alperesnek a jogi képviselése miatt felmerült perköltségét, amelyet az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben, 2 700 forint általános forgalmi adót tartalmazó 12 700 forintban határozott meg. Figyelemmel volt arra, hogy az I. rendű alperes részéről az igény érvényesítése a felperesek keresetének eredményességétől függött. Ilyen értelemben a felperesek a perre okot adtak, az I. rendű alperes költségeinek a viselése alól a Pp. 80. §-ának (1) bekezdése alapján nem mentesültek. A mérséklésre az adott alapot, hogy a 8. sorszám alatt előterjesztett viszontkeresetet az azt követő első tárgyaláson

elismerték, az igény érvényesítése különösebb ügyvédi tevékenységet nem kívánt, az elsőfokú bíróság 11. sorszám alatt ítéletet hozott.

Osztotta az ítélőtábla az I. rendű alperes fellebbezésének azon indokait, mely szerint a 150 625 forint nem viszontkeresetként, hanem perköltségigényként lett előterjesztve, így arról, mint viszontkereset elutasításáról az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében külön nem határozhatott.

A fent kifejtett indokai alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta. Mellőzte az I. rendű alperes viszontkeresetét részben elutasító ítéleti rendelkezést és az I. rendű alperes által az államnak megtérítendő illeték és a felpereseknek együttesen megfizetendő perköltség összegét leszállította. Itt jegyzi meg az ítélőtábla, hogy az ellenérdekű felek egymás javára történő kölcsönös marasztalása esetén a marasztalásuk mértéke az ítélet indoklására tartozik, a rendelkező részben a kölcsönös fizetési kötelezettség helyett a végrehajtható különbözet erejéig történő marasztalásnak van csak helye.

Az I. rendű alperes által fellebbezett érték a felpereseknek megítélt 274 400 forint perköltség és az államnak fizetendő 716 400 forint, összesen 990 800 forint. A fellebbezés részben, 185 345 forint erejéig vezetett eredményre, az eredménytelenül fellebbezett érték 805 455 forint. A fellebbezési eljárásban nagyrészt pervesztes I. rendű alperes a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felpereseknek a jogi képviseletük miatt felmerült fellebbezési költségét, amelyet az ítélőtábla a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálására és a fellebbezési ellenkérelem indokolta ügyvédi tevékenységre figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján 10 000 forintban állapított meg.

A meg nem fizetett fellebbezési illeték az eredménytelenül fellebbezett 805 455 forint alapulvételével az Itv 46. §-ának (1) bekezdése alapján 64 436 forint. Annak megtérítésére az I. rendű alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles. Ezt meghaladóan a felperesek személyes költségmentessége miatt a meg nem fizetett fellebbezési illetéket a rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2013. április 9.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -